

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2020. uputio Conseil d'État (Francuska) – Conseil national des centres commerciaux protiv Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

(Predmet C-325/20)

(2020/C 339/02)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Conseil national des centres commerciaux

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

Prethodno pitanje

Treba li članak 14. točku 6. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu ⁽¹⁾ tumačiti na način da omogućuje da u okviru kolegijalnog tijela nadležnog za davanje mišljenja o davanju ovlaštenja za komercijalno iskorištavanje bude prisutna kvalificirana osoba koja predstavlja gospodarsku strukturu, čija je uloga ograničena na iznošenje stanja gospodarske strukture u relevantnom području obuhvata i učinka nacrtu na tu gospodarsku strukturu, pri čemu ne sudjeluje u glasanju o zahtjevu za davanje ovlaštenja?

(¹) SL 2006., L 376, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. srpnja 2020. uputila Curtea de Apel București (Rumunjska) – Berlin Chemie A. Menarini SRL protiv Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Predmet C-333/20)

(2020/C 339/03)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke

Tužitelj: Berlin Chemie A. Menarini SRL

Tuženik: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Intervenijent: Berlin Chemie AG

Prethodna pitanja

1. Da bi se moglo smatrati da društvo koje obavlja isporuke robe na području države članice koja nije država članica u kojoj se nalazi sjedište poslovanja, ima stalnu poslovnu jedinicu u državi u kojoj obavlja isporuku robe u skladu s člankom 44. drugom rečenicom Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ i člankom 11. Uredbe Vijeća br. 282/2011, je li potrebno da mu pripadaju osoblje i tehnička sredstva kojima se koristi na području potonje države ili je dovoljno da ima neposredni i stalni pristup tom osoblju i tehničkim sredstvima preko drugog povezanog društva kojim upravlja jer ima većinski udio u tom društvu?
2. Da bi se moglo smatrati da društvo koje obavlja isporuke robe na području države članice koja nije država članica u kojoj se nalazi sjedište poslovanja, ima stalnu poslovnu jedinicu u državi u kojoj obavlja isporuku robe u skladu s člankom 44. drugom rečenicom Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i člankom 11. Uredbe Vijeća br. 282/2011 ⁽²⁾, je li potrebno da navodna stalna poslovna jedinica izravno sudjeluje u odlukama koje se odnose na isporuku robe ili je dovoljno da to društvo u državi u kojoj obavlja isporuku robe raspolaze osobljem i tehničkim sredstvima koji su tom društvu ustupljeni na temelju ugovora koji su sklopljeni s trećim društvima i koji se odnose na marketinške i regulatorne djelatnosti, djelatnosti oglašavanja, skladištenja i zastupanja, što su djelatnosti koje mogu izravno utjecati na obujam prodaje?
3. Prilikom tumačenja članka 44. druge rečenice Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i članka 11. Uredbe Vijeća br. 282/2011, isključuje li činjenica da porezni obveznik ima neposredni i stalni pristup osoblju i tehničkim sredstvima drugog povezanog poreznog obveznika kojim upravlja, mogućnost da se potonje povezano društvo smatra isporučiteljem usluga stalnoj poslovnoj jedinici koja je osnovana u tu svrhu?

⁽¹⁾ SL 2006, L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2011., L 77, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 375.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2020. uputio Cour de cassation (Francuska) – DM, LR protiv Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

(Predmet C-337/20)

(2020/C 339/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: DM, LR

Druga stranka u postupku: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 58. Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njome za neodobrene ili nepravilno izvršene platne transakcije uvodi sustav odgovornosti pružatelja platnih usluga kojim se isključuje svaka tužba za utvrđivanje opće građanskopravne odgovornosti koja se temelji, na osnovu istih činjenica, na okolnosti da je taj pružatelj povrijedio obveze koje ima na temelju nacionalnog prava, konkretno u slučaju kad korisnik platnih usluga u roku od 13 mjeseci od terećenja nije obavijestio pružatelja platnih usluga da platna transakcija nije odobrena ili da je nepravilno izvršena?